

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Pečenky a soudců JUDr. Hany Brožové a Mgr. Jana Nováka ve věci

umístěné: **Eva S.**, narozená xxx, omezená ve svéprávnosti
bytem xxx
zastoupená opatrovníkem pro řízení Mgr. Ondřejem Švárou
advokátem se sídlem nám. T. G. Masaryka 222/11, 750 02 Přerov

za účasti stálého opatrovníka: **obec Rokytnice**
sídlem úřadu Rokytnice 143, 751 04 Rokytnice

za účasti navrhovatele: **Domov Na zámečku Rokytnice**
sídlem Rokytnice 1, 751 04 Rokytnice

o vyslovení nepřipustnosti držení v zařízení sociálních služeb, k odvolání opatrovníka pro řízení proti usnesení Okresního soudu v Přerově ze dne 17. 5. 2021, č. j. 25 L 42/2021-39, ve znění usnesení Okresního soudu v Přerově ze dne 5. 10. 2021, č. j. 25 L 42/2021-54,

takto:

I. Usnesení okresního soudu **se potvrzuje**.

II. Státu – České republice **se** právo na náhradu nákladů odvolacího řízení **nepřiznává**.

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud rozhodl, že další držení umístěné v zařízení sociálních služeb Domov Na Zámečku Rokytnice je přípustné. Současně okresní soud státu náhradu nákladů řízení nepřiznal a o nákladech řízení účastníků rozhodl tak, že žádný nemá právo na jejich náhradu.

Včas podaným odvoláním napadl usnesení okresního soudu opatrovník pro řízení umístěné s tím, že odvolání podává podle ust. § 28 z. ř. s. ve spojení s ust. § 201 o. s. ř. Zdůraznil, že procesní stanovisko umístěné bylo v průběhu celého řízení neměnné, umístěná po celou dobu kategoricky trvala na tom, že nechce být v žádném případě umístěna v dotčeném zařízení sociálních služeb a na tomto stanovisku setrvala i poté, co byla ze strany okresního soudu srozumitelným způsobem upozorněna na rizika spojená s odstěhováním její osoby z dotčeného zařízení. Považuje proto za nezbytné, aby nebyla posouzena věcná správnost a zákonnost napadeného usnesení okresního soudu ponecháno toliko na jeho vlastním posouzení, naopak považuje za vhodné podat proti usnesení okresního soudu odvolání a docílit tak přezkumu věcné správnosti a zákonnosti ze strany odvolacího soudu. Navrhoval, aby se odvolací soud v rámci přezkumu napadeného usnesení zabýval zejména tím, zda nedošlo po vyhlášení napadeného rozhodnutí ke vzniku nových skutečností nebo důkazů, které nebyly uplatněny před soudem prvního stupně, zejména ve vztahu

k tomu, zda proběhla osobní návštěva umístěné v jí zvoleném zařízení sociálních služeb v Aši, zda trvá odmítavé stanovisko umístěné a zda obстоjí závěr soudu prvního stupně o vysokém riziku, že se o sebe nebude schopna v případě propuštění postarat a že péči o umístěnou nelze zajistit mírnějším opatřením. Navrhoval, aby krajský soud změnil napadené usnesení okresního soudu tak, že další držení umístěné v zařízení sociálních služeb není přípustné.

Stálý opatrovník umístěné obec Rokytnice v písemném vyjádření k odvolání opatrovníka umístěné pro řízení s argumenty odvolatele nesouhlasil. Po vydání napadeného usnesení byla umístěná s obsahem rozhodnutí srozumitelnou formou seznámena a zdravotnickým personálem jí bylo znovu vysvětleno, že pokud by neměla v zařízení zajištěnu zdravotní péči, mohla by si vlastní přípravou léků způsobit újmu. Umístěná se o své zdraví bojí, s upozorněním souhlasila. Návštěvu v zařízení sociálních služeb v Aši pro špatnou finanční situaci umístěné neuskutečnili a ona na ní už netrvá. S umístěnou v současné době nejsou v zařízení žádné problémy a nezaznamenali ani žádné stížnosti ze strany klientů nebo zaměstnanců domova. Umístěná stále zmiňuje, že zažádá u okresního soudu o navrácení svéprávnosti a z domova odejde. Z funkce veřejného opatrovníka se plně ztotožňuje s rozhodnutím okresního soudu, dle jejich názoru u umístěné nelze užít mírnějšího opatření, neboť by se po propuštění z domova o sebe nebyla schopna postarat.

Krajský soud přezkoumal usnesení okresního soudu, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 206, § 212 o. s. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání opatrovníka umístěné není důvodné.

Krajský soud zdůrazňuje, že zákon č. 292/2013 Sb. o zvláštních řízeních soudních (dále jen z. ř. s.) a zákon č. 108/2006 Sb. o sociálních službách (dále jen zákon o sociálních službách) stanoví podrobnou právní úpravu, která upřesňuje podmínky, za kterých je držení osoby v pobytových sociálních službách bez jejího souhlasu přípustné. Právní úprava definuje podmínky, za kterých je možno uzavřít smlouvu o poskytování sociální služby i bez souhlasu dané osoby prostřednictvím opatrovníka nebo obecního úřadu obce s rozšířenou působností ve stanovených případech, stanoví oznamovací povinnost poskytovatele sociálních služeb soudu v případě vyslovení vážně míněného nesouhlasu uživatele služby v případech, kdy sám není schopen vypovědět smlouvu a stanoví rovněž povinnost poskytovatele sociálních služeb vést evidenci o smlouvách o poskytování pobytových sociálních služeb, které byly uzavřeny bez souhlasu klienta a o projevení vážně míněného nesouhlasu s poskytováním pobytové sociální služby.

Odvolací soud konstatuje, že okresní soud se řádně a správně zabýval shora odkazovanými podmínkami, za kterých je možno uzavřít smlouvu o poskytování sociální služby bez souhlasu umístěné, a dospěl ke správnému závěru, že její držení v zařízení sociálních služeb je přípustné. Okresní soud po podrobném dokazování vzal správně za prokázáno, že umístěná trpí duševním onemocněním a její stav představuje nebezpečí pro ni, když účelem jejího držení v zařízení sociálních služeb je právě odvrácení takového nebezpečí. Respektoval rovněž zásadu subsidiarity, neboť správně uzavřel, že k odvrácení nebezpečí nestačí jiné, méně invazivní opatření, když duševní porucha umístěné je takového druhu, že vyžaduje omezení osobní svobody. Z odůvodnění napadeného usnesení jednoznačně vyplývá vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami okresního soudu při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Odůvodnění usnesení okresního soudu tak zcela splňuje náležitosti uvedené v § 157 odst. 2 o. s. ř. a je možno na ně plně odkázat.

Shodně s okresním soudem odvolací soud uzavírá, že další držení umístěné v zařízení sociálních služeb je přípustné, neboť jsou splněny podmínky poskytování pobytové sociální služby bez jejího souhlasu stanovené v zákoně o sociálních službách.

Ve světle vyjádření stálého opatrovníka se krajský soud s argumenty odvolatele neztotožňuje a napadené usnesení okresního soudu jako věcně správné dle § 219 o. s. ř. potvrdil.

O nákladech odvolacího řízení účastníků i státu odvolací soud rozhodl podle § 224 odst. 1 o. s. ř. negativně (§ 74 a § 23 z. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **je** dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání se podává ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení tohoto rozhodnutí u Okresního soudu v Přerově k Nejvyššímu soudu ČR v Brně. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 237 a § 239 o. s. ř.).

Olomouc 25. listopadu 2021

Mgr. Milan Pečenka v. r.
předseda senátu